

dat hij matig sterk geassocieerd wordt met antropogene milieus en de Geribde clausilia helemaal niet.

Bij de microhabitats worden er vaak maar beperkte verschillen aangegeven (1 punt verschil op de vierpuntsschaal). Een groter verschil betreft de maximale associatie van de Gekielde clausilia met staande stronken van dode bomen, waarmee voor de Geribde clausilia geen associatie werd gevonden. Grotere verschillen betreffen ook de associatie van beide soorten met de strooisellaag: met die met blad en takken in bossen (Geribde clausilia: maximale; Gekielde clausilia: geringe associatie) en die van de kruidlaag (Geribde clausilia: matig sterke; Gekielde clausilia: geen associatie).

In een derde deel van de database komt onder andere de voorkeur van huisjesslakken voor kalkhoudende- en niet-kalkhoudende grond aan bod. Beide *Macrogastra*'s worden daarop gelijk gescoord: maximale associatie met kalkhoudende bodems en een matige associatie met niet-kalkhoudende bodems. Toch ligt het voor de hand dat voor de verklaring van het bij de Sint-Pietersberg waargenomen verschil in habitatvoorkeur het kalkgehalte van de bodem een belangrijke factor is. Het kalkgehalte van de bodem van het hellingbos is hoog door de verweringsproducten van de kalksteen; langs de Maasdijk zal dat van de kleiachtige bodem daar een stuk lager zijn. De waarnemingen op en bij de Sint-Pietersberg suggereren dat de Gekielde clausilia een voorkeur heeft voor een biotoop met een hoog kalkgehalte en dat het kalkgehalte in een biotoop voor de Geribde clausilia veel lager mag of moet zijn. Daarbij speelt mee dat de rulle, kalkhoudende bodem op de oosthelling vaker droger is dan de kleiige bodem op de Maasdijk, wat past bij de hierboven al vermelde sterkere associatie van de Geribde clausilia dan de Gekielde clausilia met vochtige (broek-)bossen.

Hoe uitgebreid de database van Falkner *et al.* (2001) ook is, één markant verschil tussen de Geribde en de Gekielde clausilia komt er niet uit naar voren. Dat is de neiging van de Geribde clausilia om bij vochtig weer tegen boomstammen omhoog te kruipen, een gewoonte die van de Gekielde clausilia niet bekend is (Vilvens *et al.*, 2012). In de database van Falkner *et al.* (2001)

wordt juist een maximale associatie van de Gekielde clausilia met volwassen bomen aangegeven en voor de Geribde clausilia maar een geringe. Maar daarmee wordt de associatie van de soorten met oude bossen aangeduid, niet het klimgedrag.

#### Dankwoord

Dank aan Stef Keulen voor de foto en commentaar op een eerdere versie van dit artikel.

#### Geraadpleegde bronnen

- ADAM, 1960. Mollusques terrestres et dulcicoles. – Institut royal des sciences naturelles de Belgique, Bruxelles.
- FALKNER, G., P. OBRDLÍK, E. CASTELLA & M.C.D. SPEIGHT, 2001. Shelled Gastropoda of Western Europe. – Friedrich Held Gesellschaft, München.
- GITTENBERGER, E., W. BACKHUYS & TH.E.J. RIPKEN, 1984. De landslakken van Nederland. – Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging, Utrecht.
- KERNEY, M.P. & A.D. CAMERON, 1980. Elsevier's slakkengids. – Elsevier, Amsterdam.
- LEVER, J., A. DE GROOT, B. LEVER & G. MAJOOR, 2009. De slakkenfauna van de Sint-Pietersberg. Deel 1. Een herinventarisatie. – Natuurhistorisch Maandblad 98: 215-221.
- MAJOOR, G., 2014. Boskap op de Sint-Pietersberg in 2007: effecten op de huisjesslakkenfauna. – Natuurhistorisch Maandblad 103: 10-15.
- NATUURMONUMENTEN, 2007. Werkzaamheden op de Sint-Pietersberg in 2007. – Kalketrip 24: 1-2.
- VILVENS, C., B. MARÉE, E. MEULEMAN, M. ALEXANDRE, E. WAI-ENGNIER & S. VALTAT, 2012. Mollusques terrestres et dulcicoles de Belgique. Tome 1: Gastéropodes terrestres à coquille. – Société Belge de Malacologie, Oupeye.
- WIESE, V. 2014. Die Landschnecken Deutschlands. Finden - Erkennen - Bestimmen. Quelle & Meyer, Wiebelsheim.

#### Adres van de auteur:

g.majoor@maastrichtuniversity.nl

## Zeeschuim spoelt massaal aan bij Egmond aan Zee

Jeroen Goud

Sepia's of zeekatten lijken langs de nederlandse kust een aardige come-back te maken. Ze komen weer volop naar onze kust om zich voort te planten. Veel werden er de afgelopen jaren parend en eiafzettend waargenomen bij de speciaal door duikers geplaatste eier-afzetkorven in de Oosterschelde. Op 28 juli van dit jaar, vlak na de zomerstorm zag Marco Snijders bij Egmond aan Zee een zeer groot aantal schilden van de gewone zeekat, *Sepia officinalis* Linnaeus, 1758, aanspoelen. Na het paaiseizoen (in de zomer) overlijden de volwassen dieren nadat zij hebben gepaard en eieren afgezet. De schilden komen vrij uit het weefsel, gaan drijven en worden door golven en stroming samen gebracht en spoelen op de kust aan bij de juiste windrichting. Zaterdag 25 juli was er een zomerstorm met windkracht 9 langs de kust. Zondag en maandag bleef het ook nog flink waaien. Zodoende spoelde er bij Egmond dit jaar massaal zeeschuim aan.

#### Adres van de auteur:

Jeroen.Goud@Naturalis.nl



Fig. 1. Een vloedlijn na de storm vol met zeeschuim, de schelp van onze (Gewone) Zeekat.